

DĚKUJU, DĚKUJU A

” Mám opravdu
veliké štěstí, a kdykoli si
to uvědomím, děkuju za to.
Někdy se až stydím,
že mi bylo takhle naděleno
a jiným ne. “

DĚKUJU...

Skvělá herečka, krásná žena a maminka dvou dětí. Jejím manželem je známý herec Patrik Děrgel. Jako rodina společně tráví hodně času, cestují a možná letos vyrazí i na hory lyžovat.

Markéto, dovolíte malé ohlédnutí za rokem 2025? Jaký pro vás byl pracovní?

Uplynulý rok byl pro mě v mnoha směrech jiný. Po třinácti letech od školy jsem byla poprvé na volné noze. To přineslo hodně nových věcí. Nových podnětů, nové práce, docela pestré a krásné. Taky nová zamyšlení, zastavení, ne vždy příjemné hledání – hlavně hledání sama sebe. Musím ale říct, že jsem si nakonec odpočala, rozhlédla se a nabrala nějakou potřebnou vnitřní sílu a chuť. Navíc jsem byla mnohem intenzivněji se svými dětmi a to jsem opravdu potřebovala. Děti jsou totiž odpovědí na všechno.

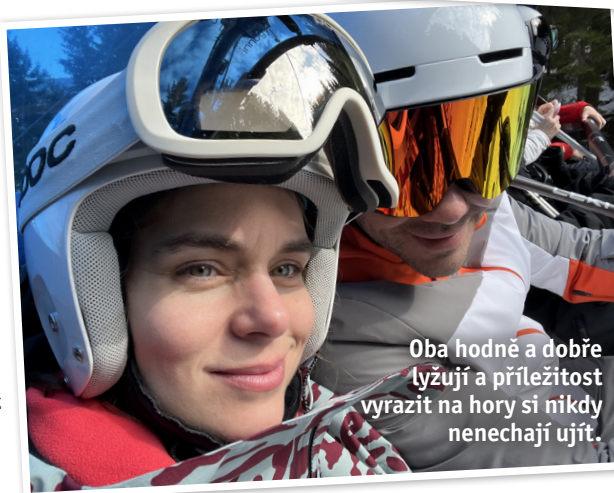
A kde vás můžou naši čtenáři vidět?

V Divadle Palace jsme nazkoušeli populární francouzskou komedii Geniální nápad, hraju v ní ženu Martina Pechláta a musím říct, že je to pro mě opravdu velká radost a čest. A jestli je pravda, že smích prodlužuje život, tak mi ho Martin jen za minulou sezonu prodloužil nejmíň o deset let. Ve Stavovském divadle hostuju v představení Tři mušketýři a já. To je obsahově zase něco zcela odlišného, ale za tenhle široký záběr jsem nesmírně vděčná. Nutí mě to vystoupit z komfortní zóny a hledat. Hraju tam maminku, vlastně bych řekla, že je to takový archetyp dnešního rodiče. Víc asi neprozradím. Přijďte se podívat, je to rodinné představení, takže vezměte děti a hurá do divadla.

A ještě, myslím, jste ve vinohradském divadle v představení Pygmalion...

Ano, ale trochu vás poopravím. Pygmalion jsem hrála v Plzni. Na Vinohradech je Lízou Šárka Vaculíková. Ta teď ale čeká miminko, a protože jsem to hrávala, tak mě režisér Juraj Deák, který režuruje obě inscenace, oslovil, jestli bych za Šárku nezaskočila. A tak jsem, s Šárčiným požehnáním, tuhle nabídku moc ráda přijala. Od toho plzeňského představení uběhlo už jedenáct let a já jsem přece jen maminkou dvou dětí. Věřím, že jsem jiná Líza než tehdy, rozhodně to tak cítím a nesmírně mě to těší hrát.

Markéta i její manžel Patrik potřebují vzhledem ke své profesi často jezdit autem, nedají dopustit na bezpečné Suzuki.

Oba hodně a dobře lyžují a příležitost vyrazit na hory si nikdy nenechají ujít.

„Největší radost mi dělají děti. Je to možná klišé, ale je to tak. Tedy nejen děti, ale celá naše čtyřčlenná parta.“

A malé soukromé ohlédnutí...

Největší radost mi dělají děti. Je to možná klišé, ale je to tak. Radost mi dělají nejen děti, ale celá naše čtyřčlenná parta. Mám opravdu veliké štěstí, a kdykoli si to uvědomím, děkuju za to. Někdy se až stydím, že mi bylo takhle naděleno a jiným ne. A pak tyhle úvahy musím stopnout, protože v tu chvíli začíná být radost bolestí. Tak děkuju, děkuju a děkuju...

Zažila jste v loňském roce nějakou fajn dovolenou s rodinou?

My jsme teď trochu změnili koncept našich rodinných dovolených a cestujeme dodávkou se stanem na střeše. Takhle jsme byli ve Francii v Provence a byla to pro nás ta nejkrásnější dovolená. Letos se chystáme vyrazit na měsíc do Skandinávie. V řízení se s Patrikem střídáme.

A co po Praze, Markéto, jezdíte taky autem?

No ano, i když tímhle ne. Asi před rokem jsme si poříдили nové a tím jezdím převážně já s dětmi. Hledali jsme dlouho, potřebovala jsem malé, pohodlné, zároveň takové, aby se v něm dobře jezdilo po městě, abych zaparkovala a abychom se tam všichni vešli. A vybrali jsme dobře, někdy mám pocit, že to naše je snad nafukovací. Do Prahy ideální auto. Je přesně tak velké, že s ním zaparkujeme všude a zároveň se do něj všichni pohodlně vejdem. Ohromná spokojenost.

I když třeba cestujeme ve čtyřech na chalupu, můžeme vzít klidně ještě babičku a pejska a pořád máme docela prostor. A je fajn, že strašně málo baští. Docela citelně nám šetří kapsu.

A je jen pro vás, nebo si ho v rodině půjčujete?

No, většinou ho potřebuju já, ale Patrikovi ho taky půjčím. (smích) A jak říkám, nikdy nás nenechalo ve stychu. Přestože to není zrovna terénní nebo offroadové auto, dobře se s ním jezdí i v zimě. Já řídím ráda, ale často vozím děti, tak taky jezdím opatrně a nijak nedivočím. Nebezpečné situace nevyhledávám, stačí mi pocit, že vím, že kdyby se auto dostalo do smyku, s tím našim ho zvládnou raz dva. Ale takovým momentům se každopádně vyhýbám. Kdybych ten pocit jistoty v autě neměla, rozhodně bych do něj děti neposadila. Přijde mi, že dnešní auta jsou maximálně bezpečná, mají airbagy, kde se jen dá, děti musí mít auto-sedačky, které je extra chrání. Takže za mě už asi nejde udělat víc. Loni jsme s ním byli v Rokytnici v Jizerských horách a nejspíš vyrazíme autem i letos.

Vzpomínáte někdy na zimu, kterou jste zažila jako dítě?

Zima mého dětství začínala v říjnu a končila na konci března. Byla dlouhá, plná sněhu, hor a lyžování. Vánoce jsme prožívali →

u babičky v zasnežených ulicích pražské Ořechovky. Nádhera.

Lyžovala jste?

Jsem z lyžařské rodiny. U nás se závodilo a ani mě to neminulo. Lyžovat mě naučil můj tatínek a naučil mě to fantasticky. Moc mu za to dnes děkuju. Myslím, že to byly leckdy krušné chvíle. A to nejen pro mě, ale i pro něj!

Vedete k lyžování své děti, Vavřince a Miru?

Lyžujeme celá rodina a Patrik jezdí opravdu dobře. Vedeme k tomu i naše děti, a tak devítiletý Vávra už lyžuje a Miřenka, které je pět let, také začala, i když zatím jen tak zlehka. Letos už bychom ji ale chtěli zapojit víc, tak uvidíme, jestli se nám to podaří. Ona je velmi svěhlavá.

Výchova dnešních dětí není jednoduchá.

Jak to zvládáte vy, jste důsledná?

Jsem prostě celoživotní perfekcionista, a to ve všem. Takže na otázku, jak to zvládám, musím odpovědět, že nezvládám. *(smích)* Dělá, co můžu, aby byly mé děti šťastné

” Pohyb je moje vášně, láska, moje závislost. To jsem já. Když se nehýbu, chřadnu. Fyzicky a duševně ještě víc. “

Markétě nový sestřih sluší. Rozhodně ani nevypadá na to, že je maminkou dvou dětí, devítiletého Vávry a pětileté Miřenky.

a aby si mě jednou nemusely řešit na psychoterapiích. A důsledná jsem velmi, ale co se týká dětí, tam už je to složitější. Snažím se najít balanc, kde bych důsledná měla být a kde bych je směla nechat trochu přerůst, aby nebyly sešněrované, jak jsem někdy sešněrovaná já.

Jak to máte doma zařízené, když jste oba herci, kdo hlídá, když třeba hrajete?

Když může manžel, je to samozřejmě nejlepší. A pokud ne, pomáhají rodiče, navíc máme dokonalou chůvu. Nemám to slovo moc ráda, takže říkám naše Verča. Není jen naše, ale je Naše. Je skvělá a děti ji milují. A my samozřejmě taky. Moc.

Máte nádherné bohaté a vlnité vlasy, ženy vám musí závidět. Přesto jste je sundala a šla nakrátko. Jak jste se cítila?

Cítila jsem se skvěle. Dalo mi to hrozný luft. Celkově. Opravdu jsem se rozletěla. Ale teď to znovu nechávám narůst. Asi proto, že to chtějí doma. *(smích)* A taky hodně proto, že si myslím, že u krátkých vlasů stejně nakonec jednou skončím. Tak je ještě jednou předtím nechám vlát ve větru. A taky vím, že teď budu s delšími vlasy jinak „pracovat“. Trochu si s nimi víc hrát, abych neměla jednotvárný účes. Culík, drdol a pryč. V tom mi ty krátké vlasy tak nějak rozšířily obzor. Přitom taková blbost, že? Jen jsem si ostříhala vlasy a je z toho takové nadechnutí se.

Máte čas sama na sebe? Sportujete ráda, pečujete o svou kondičku?

Ano, snažím se o to. Chodím cvičit. Nejlépe dvakrát týdně a k tomu ještě tančit. Pohyb je moje vášně, láska, moje závislost. To jsem já. Když se nehýbu, tak chřadnu. Fyzicky a duševně ještě víc.

Dbáte na zdravý životní styl?

Usiluju o něj, ale v naší velmi nepravidelné profesi to jde hodně těžko. Naštěstí musí děti v jídlu mít řád a skrze ně se snažím i u sebe o totéž.

Držela jste někdy nějakou dietu?

Ano, držela. Bezlepkovou a bezlaktózovou. Držela jsem i půsty, ale ne proto, že bych chtěla vysloveně zhubnout. Vždycky to bylo ze zdravotních důvodů. ●

KVÍZOVÁNÍ

Oblíbené motto?

Co tě nazabije, to tě posílí.

Životní rada, která platí?

Přej a bude ti práno.

Váš herecký vzor? Těch by bylo!

Vaše oblíbené jídlo?

Asi pořádný vývar.

Jste na nějaké své vlastnosti hrdá? To je těžký... Myslím, že jsem poctivý člověk. A precizní.

A vaše horší vlastnosti? Jsem hodně vznětlivá, netrpělivá a můj perfekcionismus mě umí potrápít.

Bez čeho nevyjdete z domova?

Bez klíčů a snažím se, abych měla doma uklizeno. Ale to je s dětmi v podstatě utopie.

Které místo u nás máte ráda?

Záborecké zápraží.

Přípravila: Šárka Jansová, foto: archiv Markéty Dergelové a xxxxxxxx